

УДК 37.091.212.7 – 057.875

DOI: <https://doi.org/10.33216/2220-6310-2019-92-5-108-118>

АНАЛІЗ ВИЗНАЧЕННЯ УСПІХУ В СИСТЕМІ ВИЩОЇ ОСВІТИ США НА ПОЧАТКУ ХХІ СТОЛІТТЯ

О. І. Козьменко

ORCID 0000-0002-7063-2324

У статті аналізуються дослідження американських педагогів щодо визначення успіху в системі вищої освіти. Значне зростання кількості студентів наприкінці ХХ століття призвело до появи нового типу студентів, які відрізнялися за певними ознаками від «традиційних» американських студентів. Це суттєво вплинуло на політику університетів і змусило шукати нові форми і засоби навчання з урахуванням різноманіття етнічних, вікових та соціальних особливостей студентів, політичної та соціально-економічної ситуації в країні. Високі кількісні показники утримання і випуску студентів довгий час визначали успіх закладу вищої освіти, але увагу освітян на початку ХХІ століття привертають інші фактори успішності. У 2004 році Американська асоціація державних коледжів і університетів разом з організацією «Довіра до освіти» та Національною Асоціацією керівників системи освіти створила проєкт щодо вивчення та поширення позитивного досвіду успішності окремих закладів вищої освіти США. У цьому дослідженні було розкрито поняття успішності як сукупності факторів культури освітнього середовища та вдалого керівництва. У 2006 році Національне товариство закладів вищої освіти оприлюднило результати проєкту дослідження успіху студентів. У 2007 році було опубліковано звіт про роботу Симпозіуму з питань успішності здобувачів вищої освіти, в якому було продемонстровано різні підходи до визначення цього поняття з урахуванням багатьох факторів. Заради реформування умов навчання, модернізації освіти Американська федерація вчителів у 2010 році теж провела власне дослідження успіху студентів вищих навчальних закладів. Таким чином, на початку ХХІ століття поняття успішності набуло іншого значення, що спонукало науковців до подальших розвідок у цьому напрямку.

Ключові слова: успішність, вища освіта США, заклади вищої освіти, студенти, визначення успіху.

Постановка проблеми в загальному вигляді та її зв'язок з важливими науковими і практичними завданнями. З середини ХХ століття система вищої освіти США починає надавати все більший доступ до освітніх послуг. Рух за громадянські права відкрив нові можливості для афроамериканців та етнічних меншин для здобуття вищої освіти. Усе більшу популярність набуває вища освіта у жінок та людей з особливими потребами. Це призводить до того, що на початку ХХІ ст. якісні характеристики студентів суттєво змінилися. Масове залучення студентів до навчання у закладах вищої освіти сприяло виникненню низки проблем, до розв'язання яких навчальні заклади виявилися не готові. Увагу освітян привертають питання ефективності навчання і успішності студентів.

Аналіз досліджень і публікацій, в яких започатковане вирішення даної проблеми і на які спирається автор. З середини ХХ століття у США з'являються перші наукові розробки присвячені успіху студентів (О. Астін, П. Біл, Р. Левіц, О. Ленінг, Л. Ноел, Д. Салурі та ін). Ці роботи були спрямовані на дослідження успішності «традиційних» студентів і ніяк не могли стати у нагоді університетам щодо утримання нової категорії студентів на початку ХХІ століття. Подальші розвідки цього питання належать Дж. Брекстону, Б. Бріджіс, П. Евеллу, Дж. Ку, Дж. Кінзі, І. Паскареллі, Л. Хоуп, Дж. Уелман та ін.

Виділення раніше не вирішених частин загальної проблеми, котрим присвячується означена стаття. З кінця ХХ століття успішність студентів займає значне місце в державних та федеральних системах підзвітності. У цей період успіх студентів вимірюється такими показниками, як наполегливість у навчанні та рейтинг випускників. Орієнтованість на ці показники зростає на початку ХХІ століття завдяки комбінації таких факторів, як поширене негативне очікування студентів щодо завершення навчання, фінансова криза, переорієнтація уваги суспільства на вимірювання результатів навчання та зростаюча конкуренція закладів вищої освіти у боротьбі за державні ресурси (Reindl, & Russell, 2004, p. 4). Таким чином, успішність розглядається як високі кількісні показники навчального закладу щодо утримання і випуску студентів. Але ці показники не можуть відобразити ефективність і реальні зусилля університетів щодо навчання студентів, оскільки не враховують особливості університетів і студентського контингенту. Враховуючи ці факти, численні освітянські організації США спрямовують увагу на дослідження успіху студентів і включають до своїх планів низку заходів щодо визначення успіху і покращення результатів вищої освіти.

Мета статті – проаналізувати дослідження американських педагогів щодо визначення успіху студентів в системі вищої освіти США на початку XXI ст.

Виклад основного матеріалу дослідження з повним обґрунтуванням отриманих результатів. Якщо спочатку американських педагогів турбувала проблема доступності й рівності можливостей вищої освіти для всіх студентів, то пізніше більш нагальним постає питання утримання і випуску студентів. Переорієнтація політики вищих навчальних закладів спонукає до нових наукових розвідок щодо визначення успішності. Відомі педагогічні спільноти США підключаються до цього процесу і проводять власні дослідження. З метою покращення якості суспільної вищої освіти ще у 1961 році була створена Американська асоціація державних коледжів і університетів (ААДКУ) (American Association of State Colleges and Universities (AASCU)). До складу цієї асоціації входить близько 4 мільйонів студентів з більш ніж 400 суспільних коледжів і університетів з 49 штатів Америки. У 2004 році ця Асоціація об'єднала зусилля з двома іншими організаціями: незалежною неприбутковою організацією «Довіра до освіти» (The Education Trust (EdTrust)), що опікується високими академічними досягненнями студентів на всіх рівнях – від дитячого садочку до коледжу, та Національною Асоціацією керівників системи освіти (National Association of System Heads (NASH)), мета якої – покращити управління систем суспільної вищої освіти, та започаткувала проект «Успішність студентів у державних коледжах та університетах. Справа культури та лідерства» (Student success in state colleges and universities. A matter of culture and leadership). Проект мав за мету дослідити фактори успішності 12 найкращих вищих навчальних закладів по всій країні. Це дослідження було ініціативою, спрямованою на розуміння причин високого рейтингу утримання та випуску студентів деяких державних чотирирічних коледжів та університетів. Вивчаючи вибрані заклади вищої освіти та документуючи те, що вони знайшли, учасники дослідження сподівались краще зрозуміти, чому ці установи були успішними та що можуть зробити керівники інших університетів для досягнення високих показників. Усі три організатора дослідження (AASCU, EdTrust та NASH) мали спільне зобов'язання щодо визначення успіху студентів, оскільки турботу викликав той факт, що на початку XXI століття навіть Конгрес США разом із урядами інших штатів почали оцінювати ефективність вищих навчальних закладів за рейтингом і кількістю випускників. Проблема використання рівня випускників навчальних закладів як міри ефективності інституцій завжди включала невідповідні порівняння між установами, оскільки відмінність місії ВНЗ та

особливості студентського контингенту не бралися до уваги. Дослідивши позитивний досвід закладів вищої освіти, автори проєкту визначили успіх як вдале поєднання сформованого культурного середовища та лідерської стратегії університету. «Успіх означає дотримання сучасної культури, студент-орієнтований підхід при створенні навчальних програм та відповідальне ставлення до розвитку і управління навчальним закладом», – було зазначено у звіті цього дослідження (American Association for State Colleges and Universities, 2005, р. 34). Використовуючи результати цього дослідження, партнерство організацій запропонувало інструменти та стратегії для керівників закладів вищої освіти, які прагнуть підвищити рівень випускників в університеті, не підвищуючи при цьому свої стандарти прийому, що відповідає місії рівних можливостей доступу до вищої освіти. Залишаючи фокус уваги на рейтингу випускників, цей звіт надає можливість розглянути успіх як послідовний процес, кропітку роботу викладачів щодо створення умов для ефективного навчання і доведення студентів до своєчасного випуску з ВНЗ. Але користь цього дослідження полягає у висвітленні факторів, що впливають на успіх студентів: формування у здобувачів вищої освіти почуття приналежності до університету і виховання потреби відчувати себе частиною університетської спільноти, урахування культурних особливостей студентів, впевненість у високих можливостях студентів вчасно завершити навчання, всебічна підтримка їх досягнень, дотримання спільної для всіх системи переконань та кодексу поведінки, навчання, орієнтоване на потреби студентів, демократичний стиль керування вищим навчальним закладом.

Оприлюднивши цей звіт, Асоціація надихнула заклади вищої освіти на створення таких умов навчання, які б підвищили загальний рівень досягнень, побудувавши таку систему вищої освіти, в якій набагато більша частка середніх студентів отримує диплом. Зацікавленість проблемою успіху студентів спонукала до проведення у листопаді 2006 року національного Симпозіуму з питань успішності здобувачів вищої освіти. Симпозіум став кульмінаційною подією трирічної ініціативи щодо дослідження успіху студентів, яку проводило Національне товариство закладів вищої освіти (National Postsecondary Education Cooperative (NPEC)). Це товариство було створено Національним центром статистики освіти у 1995 році як добровільне партнерство всіх секторів вищої освіти, включаючи як державні, так неурядові установи, організації та асоціації. Місія NPEC – сприяти розвитку якісної освітньої політики на федеральному та інституційному рівнях. Робота цього проєкту була зосереджена на дослідженні різних аспектів успішності студентів та

факторів, які пов'язані з успіхом для різних типів студентів у різних інституційних умовах. Її метою було синтезувати те, що стало відомо про успіхи студентів, виявити майбутні перспективи дослідження та будувати зв'язки між дослідниками і практиками, зацікавленими у покращенні успіху студентів. У травні 2007 року з'явився зведений звіт Пітера Евелла та Джейн Уелман щодо проєкту та роботи симпозиуму. Метою цього документу було тематичне узагальнення ідей симпозиуму, а також окреслення низки питань, які не обговорювалися під час триденного заходу. Звіт містить одне з наймасштабніших досліджень щодо визначення успіху студентів. Автори стверджують, що у найпростішій формі успіх студентів можна розуміти як «вступ до університету (коледжу) та здобуття студентами ступеня або сертифікату», але наполягають на тому, що існує багато різних аспектів успішності студентів (Ewell, & Wellman, 2007). Таким чином, успішність може розглядатися, наприклад, як студентський потік, тобто просування на всіх щаблях освіти, або як результат навчання у закладах вищої освіти, що оцінює зміст, якість і навички, або як позитивний навчальний досвід (задоволення від навчання). Вимірювання успіху теж може мати різні одиниці аналізу, залежно від того, що оцінюється: чи успіх окремого студента, чи груп студентів, визначених за різними характеристиками, або успіх закладу вищої освіти.

Визначення різних аспектів успішності студентів стало першим важливим кроком на шляху покращення вищої освіти, оскільки надало можливість об'єднати теоретичні дані досліджень з практикою та створити вектори для розробки нової освітньої політики. Для створення цієї політики, досягнення змін необхідно аналізувати ті конкретні аспекти діяльності, які потребують вдосконалення, для того, щоб досягти успіху у відповідному контексті цього значення. У звіті наводяться дані щодо стану вищої освіти США у 2006 році, серед яких багато негативних змін. Автори наголошують, що «протягом останнього півстоліття вища освіта є основним двигуном, що сприяє економічній конкурентоспроможності США», але недоліки системи вищої освіти заважають державі утримувати лідерську позицію у цій галузі (Ewell, & Wellman, 2007, p. 7). До цих вад належать кількісні показники (доступ до вищої освіти та здобуття ступеня не зростають достатньо швидко, щоб задовольнити приріст населення чи підтримати міжнародну економічну конкурентоспроможність), якісні показники (результати навчання випускників демонструють низький рівень знань та готовності до професійної діяльності), професійні показники (кількість випускників-професіоналів недостатня для задоволення потреб суспільства у кваліфікованих робітниках), соціально-економічні показники (суттєва розбіжність між студентами за расовими та економічними

ознаками) та фінансові показники (проблеми доступності вартості навчання, розбіжності між установами у фінансуванні). Ця напруженість між вимірами успіху, зокрема різниця між очікуванням і вимогами суспільства до вищої освіти, та тим, що означає успіх для студента чи установи, викликає багато дискусій. У даному звіті було окреслено фактори, які сприяють успіху студентів. Серед них, зокрема, попередній навчальний досвід та підготовка студента, нинішні умови навчання, активна співпраця і тісна взаємодія університету зі студентом, професійні та особистісні фактори викладача, скоординована та послідовна стратегія дій університету, систематичний збір інформації про результати навчання та поведінку студента. Позитивним аспектом цього дослідження стало розширення визначення успіху, до якого було додано такі аспекти, як пізнавальні результати навчання, особисте задоволення та досягнення мети, працевлаштування та кар'єрне просування, громадянські та життєві навички, соціальне та економічне благополуччя, готовність до навчання протягом усього життя. Таким чином, цей документ надав можливість освітянам відійти від занадто вузького визначення успішності студента, розглянути успішність як багатовимірний феномен та спрямувати зусилля на покращення якості вищої освіти.

Іншим напрямком роботи Товариства закладів вищої освіти стало дослідження успішності групою науковців на чолі з Джорджем Д. Ку. У 2006 році було оприлюднено звіт для Національного симпозиуму про успішність вищої освіти «Що має значення для успіху студентів: огляд літератури» (Kuh et al, 2006). Автори вказують, що успіх є багатовимірною конструкцією, його нові дефініції пов'язані з більшою увагою до урахування різноманітності студентського контингенту (расова або етнічна приналежність, соціально-економічний статус, вік тощо). Це призвело до більш нюансованого, альтернативного розуміння успішності студентів. Окрім цього, економічні реалії та потреби у розвитку робочої сили теж впливають на визначення успішності. У цьому сенсі успішність студента – це здобуття тих необхідних професійних знань та навичок, які очікують роботодавці. Деякі з цих професійних вимог узгоджуються з успішністю у загальній освіті. Наприклад, такі елементи успіху, як швидка переорієнтація відповідно до професійного запиту, формування демократичних цінностей та навичок вирішення проблем тощо. Новим показником успішності стає ступінь залученості студентів до університетського життя, їх участь у навчальній діяльності. Таким чином, у цьому дослідженні успіх студента визначається як сукупність навчальних досягнень, залучення до навчальної цілеспрямованої діяльності, отримання задоволення, здобуття бажаних знань, умінь і навичок, наполегливість,

досягнення освітніх цілей та ефективно працевлаштування (Kuh et al, 2006, p. 7). Таке широке цілісне визначення успішності студентів допомагає дослідити три питання, які постають у той період перед освітянами: по-перше, що вимагається від студентів до та після вступу до закладу вищої освіти; по-друге, що відбувається зі студентами під час їх навчання; і, по-третє, як визначення успіху впливає на формування освітньої політики ВНЗ та практики підвищення ефективності навчання.

У наступні роки дослідження успішності студентів мали більш прикладний характер і ставили за мету реалізувати позитивні теоретичні розробки на практиці. Наприклад, одне з найстаріших і відомих об'єднань освітян країни Американська федерація викладачів (American Federation of Teachers (AFT) також вирішила допомогти студентам у досягненні успіху. Її було засновано в Чикаго в 1916 році як професійну спілку, що об'єднувала педагогів. Багато відомих американців були членами федерації, включаючи Джона Дьюї, Альберта Ейнштейна, Хуберта Хамфрі, автора Пулітцерівської премії Френка МакКурта, лауреата Нобелівської премії миру Елі Візеля та багато інших. Американська федерація вчителів досі представляє педагогічну спільноту Сполучених штатів, має 3000 філій по всій країні та налічує 1,7 млн. членів. Серед них 175 тис. освітян працюють у закладах вищої освіти і безпосередньо зацікавлені в поліпшенні умов навчання студентів, їх якості знань, умінь та навичок, та навіть позитивних змінах їх якості життя. У 2010 році керівництво федерації вирішило виступити з ініціативою щодо модернізації робочих планів і скерувати зусилля на дослідження питання успіху студентів. Головною метою цієї ініціативи з розвитку студентського успіху стало об'єднати зусилля провідних експертів у галузі педагогіки і вищої освіти заради створення умов, що поліпшують успішність здобувачів вищої освіти. Початком цієї роботи стало створення загальнонаціонального сайту (www.whatshouldcount.org) для обговорення питань успіху студентів, проведення дослідження у студентських фокус-групах, залучення експертів і підтримка заходів окремих університетів щодо впровадження змін в освітній політиці, навчальних програмах, методах викладання. Наступним кроком стало теоретичне дослідження ключових аспектів успіху студентів, розробка шляхів впровадження ефективних програм та визначення ролі і обов'язків керівництва і адміністрації університету в успіху студентів. У 2011 році було опубліковано звіт цього дослідження «Успіх студентів у вищій освіті», в якому було визначено три складові успіху студентів закладів вищої освіти: наявність знань студента, розвиток пізнавальних та розумових здібностей для збору та обробки інформації, професійні і технічні навички тощо (Student success in higher education,

2011). Федерація вважає, що успішність студентів передбачає наявність необхідних ресурсів для навчання: якісні навчальні програми, відмінні умови, талановиті та турботливі викладачі та надійні академічні стандарти, які розробляються та вдосконалюються самими викладачами. На думку дослідників, успіх – це більше ніж швидке отримання ступеня або високий середній бал, насамперед, це досягнення власних, розвиваючих цілей освіти (Student success in higher education, 2011). Звертаючись до проблеми, зміни навчальних програм та розробки рейтингів досягнень або нових критеріїв оцінювання, науковці федерації привертають увагу освітян до інших, не менш важливих питань. По-перше, на технічному рівні наявні проблеми з загальною формулою визначення комп'ютерного рейтингу випускників, валідності різноманітних вимірювань та їх впливом на навчальні плани; по-друге, проблема неналежної уваги до фінансування при розгляді успіху. У той час вважалося що інвестування в навчання не пов'язано з успішністю, але, на думку освітян федерації, це доволі важливо. Результати ними проведених досліджень свідчать, що брак достатніх фінансових можливостей змушує студентів шукати роботу й приділяти менше уваги навчанню. За даними звіту, відсутність достатніх матеріальних ресурсів для оплати освітніх послуг розглядалася для фокус-групи «нетрадиційних» студентів як найбільша перешкода в завершенні навчання. Також за результатами дослідження науковці дійшли висновку, що через брак достатнього фінансування закладу вищої освіти можуть виникати перешкоди на шляху досягнення успіху. На думку студентів, надмірна велика кількість студентів у групі, обмежений вибір доступних (безоплатних) дисциплін та нестача особистої уваги з боку перенавантажених викладачів заважає успіху. По-третє, наявність великої кількості паперової роботи, різних форм підзвітності щодо відповідальності університетів заважає освітянам зосередитися на досягненні позитивних та довготривалих результатів для студентів. Члени Федерації вважають, що розмежування обов'язків щодо звітування та перерозподіл відповідальності між викладачами та менеджерами освіти значно покращає освітній процес. Метою навчання, зазначається в звіті, є не формальне отримання диплому чи сертифікату, але набуття знань, умінь і практичних навичок для майбутньої професії і кар'єрного росту, отримання задоволення від самого процесу навчання, нових навчальних дисциплін (Student success in higher education, 2011). Окрім того, мета навчання для студентів може змінюватися на різних курсах і через це визначення успіху виключно з точки зору отримання диплома є недоречним. Тому одним із перших завдань, на думку Федерації, є розробка способів отримання достовірної інформації від студентів про цілі

навчання, щоб використовувати її для створення та оцінювання навчальних програм. З точки зору студентів, що брали участь у дослідженнях Федерації, важливо надати їм можливості оцінювати та переоцінювати свої цілі шляхом консультування та тренінгів. Таким чином, звіт освітян висвітлив інші аспекти успішності та привернув увагу до браку фінансування у перше десятиріччя двадцятого століття.

Висновки. Отже, на початку XXI ст. зусилля освітян були спрямовані на покращення освітнього процесу у закладах вищої освіти з урахуванням нових тенденцій і особливостей студентського контингенту. У цей період питання критеріїв ефективності навчання і успішності набуває іншого значення. Аналіз чотирьох педагогічних досліджень 2004-2010 років демонструє поступову зміну визначення успіху, відхід від традиційного вузького і перехід до трактування успішності як багатовимірного феномену. Метою досліджень стає впровадження теоретичних розробок з успішності у практику вищої освіти. Поступово зацікавленість цим питанням сприяє розвитку успішності студентів ВНЗ і окреслює нові перспективи подальшого дослідження успіху.

Література

1. American Association for State Colleges and Universities (AASCU). *Student Success in State Colleges and Universities: A Matter of Culture and Leadership*. Washington, DC: American Association of State Colleges and Universities, 2005.
2. Ewell P., Wellman J. *Enhancing student success in education: Summary report of the NPEC initiative and national symposium on postsecondary student success*. Washington, DC: National Postsecondary Education Cooperative, 2007.
3. Kuh G. D., Kinzie J., Buckley J., Bridges B, Hayek J. *What matters to student success: A review of the literature*. Washington DC: National Postsecondary Education Cooperative, 2006.
4. Reindl T., Russell A. *Graduation Rates as a Measure of Institutional Performance: Why Now? Why Not? What Needs to be Done?* American Association of State Colleges and Universities. 2004. Vol. 1. # 6.
5. *Student success in higher education (2011)*. Washington: American Federation of Teachers. URL : <http://www.aft.org/sites/default/files/studentsuccess0311.pdf> (дата звернення : 10.11.2019).

References

1. American Association for State Colleges and Universities (AASCU) (2005). *Student Success in State Colleges and Universities: A Matter of Culture and Leadership*. Washington, DC: American Association of State Colleges and Universities (eng).
2. Ewell, P., & Wellman, J. (2007). *Enhancing student success in education: Summary report of the NPEC initiative and national symposium on postsecondary student success*. Washington, DC: National Postsecondary Education Cooperative (eng).

3. Kuh, G. D., Kinzie, J., Buckley, J., Bridges, B., & Hayek, J. (2006). *What matters to student success: A review of the literature*. Washington DC: National Postsecondary Education Cooperative (eng).
4. Reindl T. & Russell A. (2004). *Graduation Rates as a Measure of Institutional Performance: Why Now? Why Not? What Needs to be Done?, Vol. 1, 6*. American Association of State Colleges and Universities (eng).
5. *Student success in higher education* (2011). Washington: American Federation of Teachers. Retrieved from <http://www.aft.org/sites/default/files/students%20access03111.pdf> (date of appeal: 10.11.2019) (eng).

АНАЛИЗ ОПРЕДЕЛЕНИЯ УСПЕХА В СИСТЕМЕ ВЫСШЕГО ОБРАЗОВАНИЯ США В НАЧАЛЕ XXI ВЕКА

Е. И. Козьменко

В статье анализируются исследования американских педагогов по определению успеха в системе высшего образования. Значительный рост количества студентов в конце XX века привел к появлению нового типа студентов, которые отличались по определенным признакам от «традиционных» американских студентов. Это существенно повлияло на политику университетов и заставило искать новые формы и методы обучения с учетом многообразия этнических, возрастных и социальных особенностей студентов, политической и социально-экономической ситуации в стране. Высокие количественные показатели удержания и выпуска студентов долгое время определяли успех высших учебных заведений, но внимание педагогов в начале XXI века привлекают другие факторы успешности. В 2004 году Американская ассоциация государственных колледжей и университетов вместе с организацией «Доверие к образованию» и Национальной Ассоциацией руководителей системы образования создала проект по изучению и распространению положительного опыта успешности отдельных высших учебных заведений США. В этом исследовании было раскрыто понятие успешности как совокупности факторов культуры образовательной среды и умелого руководства. В 2006 году Национальное общество высших учебных заведений обнародовало результаты проекта по исследованию успеха студентов. В 2007 году был опубликован отчет о работе Симпозиума по вопросам успешности студентов, в котором были продемонстрированы различные подходы к определению этого понятия с учетом многих факторов. Ради реформирования условий обучения, модернизации образования Американская федерация учителей в 2010 году тоже провела собственное исследование успеха студентов высших учебных заведений. Таким образом, в начале XXI века понятие успешности приобрело другое значение, что побудило ученых к дальнейшей работе в этом направлении.

Ключевые слова: успешность, высшее образование США, высшие учебные заведения, студенты, определение успеха.

THE ANALYSIS OF THE DEFINITION OF SUCCESS IN US HIGHER EDUCATION SYSTEM IN THE EARLY TWENTY-FIRST CENTURY

O. I. Kozmenko

The analysis of American educators` research about the definition of success in the higher education system is given in the article. The significant increase in enrollment at the end of XX century was founded on new kinds of students who differed in certain ways from the "traditional" American students. The institutions faced considerable challenges getting students to complete their programs and tried to find new forms and methods of teaching, taking into account the diversity of ethnic, age and social characteristics of students, the political and socio-economic situation in the country. High quantitative indicators of student retention and graduation determined the success of higher education institutions for a long time, but the attention of teachers was attracted by other factors of success at the beginning of the XXI century. In 2004 the American Association of State Colleges and Universities with the organization "Trust in Education" and the National Association of Education Leaders set up a project to study and disseminate the positive experiences of some American universities. In this research, the factors of culture and leadership were studied in the concept of success. In 2006 the National Postsecondary Education Cooperative published the results of a student success study project. In 2007 it was published a report on the work of the Symposium on student success, which demonstrated various approaches to the definition of this concept, taking into account many factors. In order to reform higher education, the American Federation of Teachers in 2010 also conducted its own study of the success of university students. Thus at the beginning of the XXI century the concept of success acquired different meanings and it encouraged educators to develop this direction.

Keywords: *Success, US higher education, higher education institutions, students, definition of success.*

Козьменко Олена Іванівна – докторантка кафедри педагогіки, к.пед.наук, доцент кафедри іноземних мов та професійної комунікації Східноукраїнського національного університету імені Володимира Даля (м. Северодонецьк, Україна). E-mail: olena_kozmenko@ukr.net

Kozmenko Olena Ivanivna – Doctoral student of the Department of Pedagogy, Ph.D., Associate Professor of the Department of Foreign Languages and Professional Communication of Volodymyr Dahl East Ukrainian National University (Severodonetsk, Ukraine). E-mail: olena_kozmenko@ukr.net